

OBJAŚNIENIE

sposobu wypełniania „wniosku o przeniesienie kredytu (virement)”.

1. Wniosek jest wypełniany przez inwestora bezpośredniego, głównego lub naczelnego, tj. najniższego, który jest w stanie wskazać zarówno tytuł ulegający zmniejszeniu jak i zwiększeniu. Inwestor naczelnym lub głównym może wypełniać wnioski zamiast inwestorów sobie podległych (np. o ile ci ostatni nie są wystarczająco obznajmieni z numeracją i nomenklaturą Planu Inwestycyjnego).

2. Wniosek sporządza się przebitkowo w następujących ilościach egzemplarzy:

- siedmiu — o ile wniosek sporządza jako pierwsza instancja inwestor bezpośredni,
- sześciu — o ile wniosek sporządza jako pierwsza instancja inwestor główny,
- pięciu — o ile wniosek sporządza jako pierwsza instancja inwestor naczelnym.

Uwagi: 1. jeżeli wniosek dotyczy virement w ramach środków limitowanych zwrotnych lub nielimitowanych, wyż. wymienioną ilość egzemplarzy powiększa się o jeden — dla Ministerstwa Skarbu (por. pkt. 12, lit. c) Zarządzenia o przenoszeniu kredytów),

2. jeżeli, zgodnie z pkt. 5 Zarządzenia o przen. kred., dyspozycji odnośnie virement udziela Bankowi Inwestycyjnemu inwestor naczelnym, wyż. wymienioną ilość egzemplarzy zmniejsza się o jeden.

3. Każda z instancji, o ile akceptuje wniosek bez zmian, zatrzymuje u siebie po podpisaniu wniosku 1 kopię, oryginał i pozostałe kopie przysyłając następnej instancji.

4. W wypadku zamierzonych zmian we wniosku przez którąś z instancji, wypełnia ona wniosek na świeżych formularzach, w ilości przewidzianej dla niej w pkt. 2 i przysyła jak w pkt. 3. zwracając odrzuconą wersję wniosku instancji, która wniosek ten nadesłała.

5. Ministerstwa, zależnie od kompetencji omówionych w Zarządzeniu o przenoszeniu kredytów z dn. 21.IV. 1949 r., zatwierdzają wniosek, przysyłając go, po podpisaniu, do Banku Inwestycyjnego (B.G.K.), lub popierają, przysyłając do rozpatrzenia przez C.U.P. (P.K.P.G.).

6. Formularz wniosku został opracowany dla najbardziej typowych zmian przeznaczenia kredytów, dotyczących zmiany tytułów w ramach wniosku, virements w ramach paragrafu, rozdziału, działu, części i pomiędzy częściami. Wypadki bardziej skomplikowanych virements należy ujmować w formę listów treściowych.

7. Wnioski o virements powinny być dokonywane zawsze w grupie tylko jednego rodzaju środków (np. z bezzwrotnych na bezzwrotne i t. p.).

8. Rubryka p. t. „Nr. Ministerstwa” dotyczy tylko wniosków b. Ministerstwa Przemysłu i Handlu (cz. 12), które oznaczały wnioski podległych inwestorów własną numeracją, niezależnie od numeracji C.U.P.

9. Sumy strony „zmniejszenie” i „zwiększenie” muszą się bilansować. Niedopuszczalnym jest zmniejszenie o większą sumę niż wynosi zwiększenie, z zamiarem późniejszego rozprawienia pozostałości.

10. W „uwagach” należy podawać przede wszystkim fakty uzgodnienia wniosku z Woj. R. N. (por. pkt. 8 Zarządzenia z dn. 21.IV. 1949) oraz z zainteresowanym Ministerstwem (por. pkt. 1. Zarządzenia z dn. 21.IV. 1949).

11. Uzasadnienie proponowanych zmian przeznaczenia kredytu jest integralną częścią wniosku. Musi ono być wyliczające i rzeczowe, zarówno odnośnie „zmniejszeń” jak i „zwiększeń” kredytów.

443.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 29 kwietnia 1949 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem „Wytwórnia Galanterii Metalowej „Lawit” w Błoniu.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 roku w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 546) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 29 kwietnia 1949 roku przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem „Wytwórnia Galanterii Metalowej „Lawit” w Błoniu przy ul. Piłsudskiego 2.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Dyrekcji Przemysłu Mejscowego w Pruszkowie

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 roku w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO Eugeniusz Stawiński

444.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 30 kwietnia 1949 roku

o zaliczeniu niektórych stacji Pogotowia Ratunkowego do zakładów społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1-go maja 1949 roku zalicza się do zakładów społecznych służby zdrowia wymienione w załączniku do niniejszego Zarządzenia stacje Pogotowia Ratunkowego.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

Dr. med. T. Michejda

Załącznik do Zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 30 kwietnia 1949 roku o zaliczeniu niektórych stacji Pogotowia Ratunkowego do zakładów społecznych służby zdrowia.

I. Stacje Pogotowia Ratunkowego utrzymywane przez Polski Czerwony Krzyż:

- Wojew. szczecińskie — Pogotowie Ratunkowe PCK Szczecin, ul. Śląska 5,
- Wojew. białostockie — Pogotowie Ratunkowe PCK Białystok, ul. Warszawska 30,
- Wojew. poznańskie — Pogotowie Ratunkowe PCK Poznań, ul. Chełmońskiego 20,
- Wojew. krakowskie — Pogotowie Ratunkowe PCK Kraków, ul. Stalina 19,
- Wojew. krakowskie — Pogotowie Ratunkowe PCK Tarnów ul. Brodzińskiego 3,
- Wojew. gdańskie — Pogotowie Ratunkowe PCK Gdańsk, ul. Grunwaldzka.

II. Stacje Pogotowia Ratunkowego utrzymywane przez Stowarzyszenia:

- Wojew. śląskie — Towarzystwo Pogotowia Ratunkowego — Bytom, ul. Paderewskiego 3,
- Wojew. śląskie — Ochotnicze Towarzystwo Pogotowia Ratunkowego — Gliwice, ul. Wrocławska 1.

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Młodzieży Jugosłowiańskiej 11. Telefon: Redakcja 864-75. Administracja 864-74
PRENUMERATA Monitora Polskiego wynosi kwartalnie: za część A — zł 450 —, za część B — zł 750 —, za obie części A i B razem zł 1150 —. Prenumerata „Monitora Polskiego” oraz ogłoszenia przyjmuje Oddział PAF Łódź Piotrkowska 123 Kraków Rynek Kleparski 4. Katowice Jana 11 Poznań Mielżyńskiego 8 Bydgoszcz Libelta 4. Lublin Krakowskie Przedmieście 41. Sopot, ul. Grunwaldzka 4/6. Wrocław, Traugutta 35. Białystok Grotzgera. Konto czekowe P. K. O. Warszawa Nr 1-4797.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji „Monitora Polskiego” niezwłocznie po otrzymaniu następnego numeru.